

Vroeger.

Ik krijg deze pen in handen gedrukt door Hillard, dus vooruit. Een verhaal. Maar niet over de RVS. Over NN. En in het bijzonder de AS/400.

Toen ik in 1990 in het kantoor aan de Schiekade kwam, was daar het grootste rekencentrum met AS/400 in Europa gevestigd. In de ruimte die het AC in 1972 verlaten had (zie de vorige bijdrage van Hillard).

Schiekade 1966 met 360/40

En dat allemaal door een foutje in de verkooporganisatie van IBM.

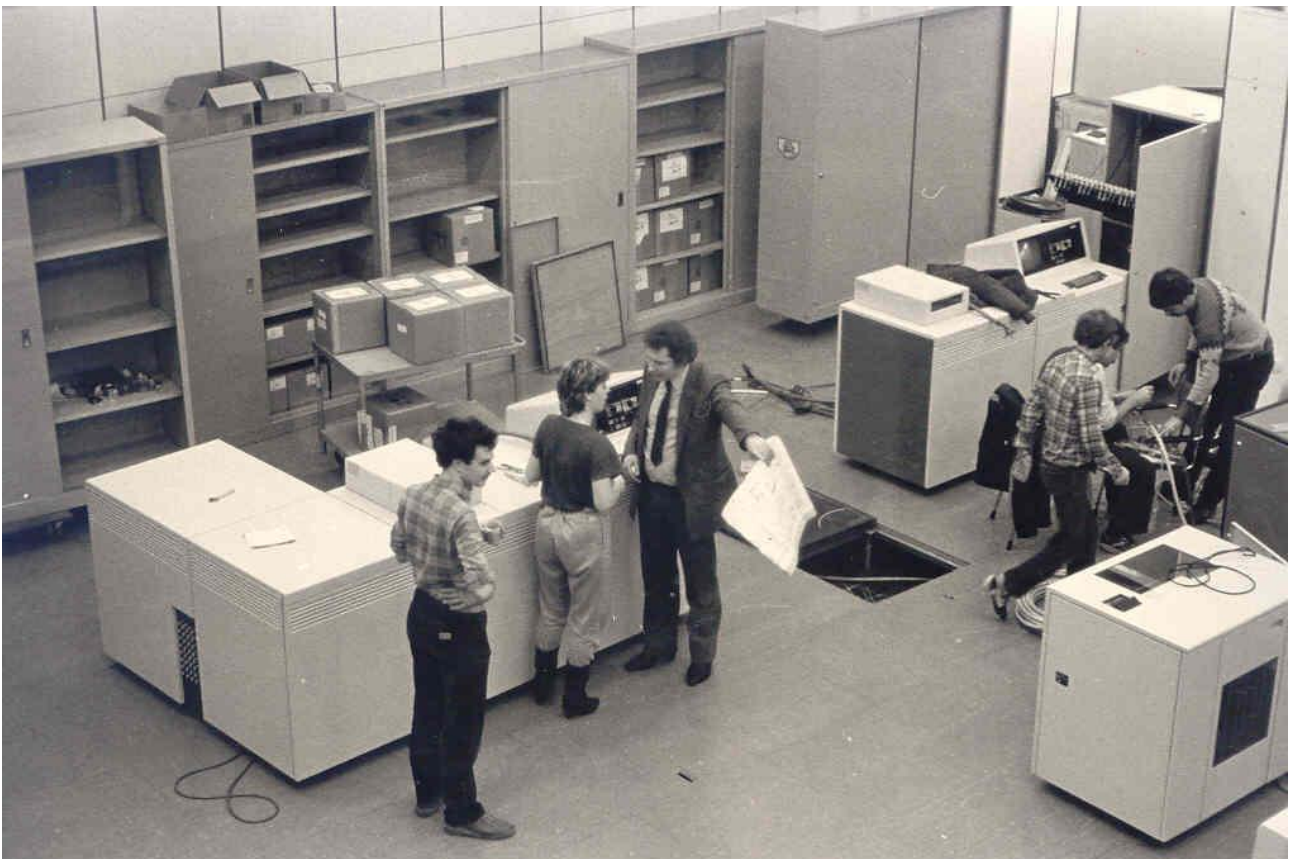
Tot ongeveer 1980 had IBM twee verkooporganisaties. Mainframes en kantoormachines. Toen System/34 geïntroduceerd werd, werd de verkoop bij de afdeling kantoormachines gelegd. De sales bezochten natuurlijk de grote rekencentra, die de afweging maakte tussen mainframe en s/34.

Maar de sales hadden ook ingangen bij de werkmaatschappijen. Daar verkochten ze al jaren schrijfmachines en de eerste tekstverwerkers. Ze boden daar ook de s/34 aan als kantoormachine.

Bij het Leven bedrijf met zijn eigen AO afdeling zag men hier wel brood in, zeker voor de interactieve toepassingen. Van der Stee had toen de leiding van AO, en Loek Schoenmakers moest de s/34 kar gaan trekken. Die beiden wilden best een eigen rekencentrum hebben, dat maakte hen minder afhankelijk van de grote jongens op het mainframe. En in de directie van de leven maatschappij zaten een paar machtige jongens. Zij hadden de poen. Voor dat het AC pap kon zeggen is er een rekencentrum dat groeit als kool.

Bij de AMFAS (RVS en DZP) hadden we er ook last van gehad. Daar waren de verkopers van IBM doorgedrongen bij de SWS, de spaarkas in Den Haag. En daar was ook een s/34 verkocht. Wat waren we kwaad bij de centrale aan de Westerstraat. Maar goed, de SWS was maar klein en de Datapoint die ze hadden was ook niet je ware.

Binnen IBM zag men snel in dat dit zo niet moest, bovendien klaagden de mainframe mensen dat hun verdiensten achteruit gingen. De verkoop werd vanaf 1980 bij één afdeling ondergebracht. Maar ondertussen was de splijtzwaam bij NN tot volle bloei gekomen. Er was constant gekrakeel tussen Leven en AC op welke machine de toepassingen geschreven moesten worden. Regelmatig werd de RVB er bij gehaald. En de sfeer onderling holde achteruit. Ontwikkelaars op de AS/400 werden niet voor vol aangezien bij het AC, ze hoefden zich niet aan het handboek te houden. Het laatste gevecht werd uitgevochten met Ilias, een bijna symbolische naam. De Grieken, in dit geval de AC'ers, wonnen. Het paard dat ze inzetten was weer de Raad van Bestuur. Ilias moest op het mainframe, ook de online.

Schiekade 1984 S/38 Van links naar rechts: René van der Linden, Tineke Mark, Loek Schoenmakers, technici van NN en IBM.

In het kader van de contourennota besliste de RVB in 1989 dat de AS/400 naar de Wilgenplas moest, onder beheer van AN. Met tandengeknars werd deze beslissing ontvangen bij de Leven maatschappij. Tenminste bij de AS/400 mensen, maar de ontwikkelaars van het AC waren ondertussen ook naar Leven gekomen. Die waren blij.

Er gingen maar twee mensen mee naar AN, de rest weigerde en bleef bij Leven.

Als je, zoals ik in 1990 in deze organisatie binnen stapte, begreep je er in eerste instantie niet veel van. Pas na verloop van tijd zag je de splijtlijn door de afdelingen lopen.

En die splijtlijn liep tot bovenaan. Ook een echte mainframe man als Hillard zag het prijskaartje dat aan de AS/400 hing en riep dan: “een stuk goedkoper dan het mainframe, niet wegdoen die machine”. En alle conversiestudies kwamen uit op “niet omzetten”.

Tegen alle interne afspraken in werd er toch nog een groot nieuw project op de AS/400 gezet. Stock. Pas toen de gebruikers met de PC de automatiseerders gingen bedreigen sloten de rijen zich binnen AO Leven.

In Polen staat nog steeds een AS/400 te ronken voor de NN. Het zal nog wel jaren duren voor hij weg kan. Legu en Labora kunnen niet zonder.

De gebruikers zijn altijd zeer tevreden geweest over de AS/400. En terecht. De online werd er veel eleganter afgehandeld dan op het mainframe mogelijk was in de jaren '80 en '90. Het was het afzetten van Leven tegen het AC wat de sfeer verziekte. En dat ging van strijd tussen de ontwikkelaars over in “Het rekencentrum doet niks goed”. En de bazen deden bijna allemaal mee.

Het heeft tot de eeuwwisseling geduurd voor de sfeer weer verbeterde. Toen hadden we echter de PC en het millennium om tegen de vechten.
Van het millennium hebben we gewonnen.

Henk de Zeeuw